

Avem niște probleme legate de sănătatea societății noastre europene, precum și a celei globale în general. Lipsă de sustenabilitate despre care nu este plăcut să vorbești, așa că majoritatea celor care ar putea eventual avea o părere, evită să facă afirmații publice despre acest subiect. Este plăcut să te preocupi de subiecte-oarecum-optimiste, când poți scrie despre frumuseți naturale din ceva “arii protejate”, despre păsări și păduri sălbatice, despre stânci semețe și ape care curg nestingerite pe traseul lor natural. Dar ecologismul secolului 21 nu mai este demult o abordare pur naturalistică, a căutării de specii rare, a fotografierii de șopârle și bufnițe... a discuției despre sexul îngerilor în timp ce ceilalți dărâmă zidul de apărare a cetății. Ecologismul inevitabil trebuie să fie la baza designului unei societăți umane sustenabile. Este vorba la modul concret despre viitorul civilizației noastre umane, în contextul ecologic al acestei Planete. Orice altă abordare este o fantasmagorie, o aberație existentă doar în creierile mici și disfuncționale ale finanțistilor, corporatiștilor și reprezentanților lor politruci, ale oierilor-parlamentari, ale fetelor tunate și injectate cu botox, pline de “succesuri”, care într-un joc politic cu fatale consecințe pentru cei mulți... decid în mod democratic cum să falimenteze societatea umană la modul brutal.

“Dezvoltare durabilă” este o sintagmă pe care o utilizează orice primar de comună (fost tractorist), orice politruc aciuat prin Parlamente ale variatelor state democratice. Dar ce înțelege fiecare prin asta, este de fapt „creștere durabilă”... aceste făpturi sunt atât de incapabile intelectual încât pur și simplu nu au cum să înțeleagă limitările impuse de mediul ecologic pe care îl subminăm cu fiecare zi care trece. “Marile lor proiecte” șubrede din punct de vedere intelectual, sunt acum fiare ruginite, investiții imobiliare neterminate care așteaptă să se prăbușească, ca Natura să le readucă la nivelul solului. Chiar dacă X sau Y este specialist în ceva domeniu de vârf, și înțelege totul despre nimic (specializat pe ceva subdomeniu din finanțe, ceva micro-cipuri sau ceva ciripede), dispare capacitatea de a percepe realitățile ecosistemice... Eventual există discuții private, între prieteni și cunoștințe, dar subiectul sustenabilității nu apare pe agenda politică reală. Deciziile politice sunt luate sub presiunea variatelor grupuri de interese financiar-politice imediate (mafii), fără a avea incluse în calcul consecințele de mediu, subminarea resurselor, consecințele sociale, punerea pe traiectorie de catastrofă a întregii societăți umane.

Statele acumulează datorii din ce în ce mai imposibil de rambursat sau măcar de refinanțat... se ajunge să nu poată plăti nici dobânzile aberante... deși spoliază până la maxim cetățenii care mai sunt cumva pe baricade. Scade cererea de pe piețe, deși promovarea produselor se face prin campanii mediatice agresive... numai că nu există nici capacitate de cumpărare pe credit. Mai mult decât atât, nu pot fi achitate nici produsele/ serviciile contractate optimist cândva în trecut, care urmau să fie achitate prin rambursarea unor aberante credite bancare („atunci când economia va merge mai bine și vor crește veniturile”). Parcări din ce în ce mai

mari sunt pline cu mașini aproape noi care nu pot să fie plătite în continuare în leasing... sau care sunt vândute din lipsă de bani pentru mâncare. Chiar și cei care au încă mașinile, greu pot plăti carburantul (cu prețul stabilit de mafioți), asigurarea, taxele de variate feluri. Piața auto este la pământ, deși a fost susținută de state inclusiv prin jefuirea „Fondului de Mediu” spre exemplu, din care nu erau bani pentru managementul ariilor protejate, pentru programe de educație ecologică ci au fost băgați cu mult succes perfid... în rable. Creditele ipotecare sunt în situație similară... imposibilitatea continuării plăților. La asta a contribuit și ceea ce scria cu litere mărunte, foarte mărunte, în contractul semnat cu banca, atunci când te uita la aspectul frumoasei care zâmbea prietenoasă... până semnezi Contractul. Să vezi ce frumos este când familia părăsește locuința și ajunge în stradă... ceva de neînchipuit nu demult. Nici nu vreau să descriu cam ce urmează după. Firme intră în faliment la grămadă, o molimă este printre ele, care le omoară. Să vezi când vin facturile de electricitate crescute brusc pentru a finanța din banii tăi mafiile care distrug naturalul încă rămas cumva, prin uriașe parcuri de mii de eoliene poziționate pe calea de migrație a păsărilor, sute de microhidrocentrale care distrug apele naturale și biodiversitatea lor. Dar pe cine mai interesează chestii de genul acesta, păsările, peștii, Natura? Oamenii sunt interesați de factura de energie, și ies în stradă în Bulgaria... iar Guvernul pleacă... deoarece nu mai are soluții de nici un fel. Să vezi cum vin facturile la grămadă, iar salariul nu mai vine. Poți să uiți de noul model de telefon cu funcție "...", accesoriu obligatoriu care pentru o scurtă perioadă să te facă mai șmecher în fața... cui? Să vezi cum încep să te sune cei de la bancă și de la firma de leasing, și prietenii apropiați care și ei au nevoie acum de bani, și cei din familie... Să vezi când cei care trebuie să te plătească, nu răspund la telefon... de o vreme. Să vezi când în familie apar discuții, la început superficial, apoi mai dure, apoi se constată că nu există soluție. Iar copilului începe să îi fie foame. Să vezi ce periculos devine omul care nu mai are ce pierde! Se reduc șansele de a avea un loc de muncă rezonabil, care să permită existența cât de cât umană. Unele state vest-europene au un șomaj atât de mare încât problemele sociale ajung să se manifeste violent. Să vezi ce periculos devine omul care nu mai are ce pierde! Variate probleme de la cele de criminalitate, la cele legate de sănătate, educație, demografie etc... duc la și mai mari probleme de sustenabilitate care se conturează. Ce fain este să fii tânăr, pe stradă... plin de energie. Tensiunile sociale preexistente se acutizează, cu efecte de nebănuit. Să vezi ce periculos devine omul care nu mai are ce pierde! Vot trebui stabilite prioritățile... pentru a nu mai crește frustrarea celor care bolnavi de cancer nu au medicamente care să le tempereze durerile, dar banii publici sunt băgați în sute și mii de biserici care emană fum, manipulare și ev mediu și crescătorii de câini comunitari.... în timp ce spitalele ajung mizerabile focare de infecție, iar școlile nu mai au finanțare.

Construcția economică europeană era una care absorbea resurse din exterior de o bună vreme, de mai multe secole... doar că în timpurile recente nu prea mai are de unde, deoarece și în Lumea a Treia are o uriașă foame de resurse, iar în competiția globală pentru resurse a intrat și China, India, pe lângă tradiționalul absorbant al resurselor... SUA. Culmea este că totuși Visul American continuă în cort, după evacuarea din locuință. Există deci probleme structurale mari, care nu pot să fie rezolvate prin ceva chestii soft de "vopsire a gardului"... Peste tot se vorbește de reforme, dar ale sunt restricționate la ajustări de detaliu, fără a pune în chestiune marile

Scris de dr. Peter Lengyel
Joi, 21 Martie 2013 18:56 -

probleme legate de sustenabilitate. Cu resursele globale aflate în traiectorie de abruptă descreștere, cu stocurile de pești oceanici epuizate 80%, cu pădurile decimate, și cu oameni din ce în ce mai mulți... p e s t e – 7 – m i l i a r d e ... fiecare cu pretenții... evident că situația nu prea are motive să devină mai rezonabilă. Era evident că o criză ecologico-economico-socială majoră va apare, era previzibil iar cei care o negau în public, se pregăteau la ea în spatele ușilor închise. Se pregăteau să vadă cum anume ei, cei șmecheri vor fi cei care câștigă din orice dezastru... iar resursele, natura, restul oamenilor, țări, familii, averi... erau pur și simplu pierderi colaterale. Probabil că râdeau de marile mase de proști care nu vor avea ce mânca după ce resursele de pește se vor epuiza din Oceanul Planetar... și râdeau de alți proști care nu vor avea cu ce să își încălzească locuința pe gerul de iarnă... după ce au tăiat toată pădurea și au cumpărat și Mercedes, care acum ruginește pe ceva groapă de gunoi fumegândă. Parcă nici nu îți vine să crezi cât de repede frumoasa – perfectă mașină la care visai, și pe care nu poți să o plătești că tot mai vin facturi lună de lună... și care înghite banii întregii familii când mergi să o alimentezi... deja are nevoie de schimburi de piese când ici când colo ca rezultat al deplasării pe drumurile astea bombardate... plus că mașina acea dă semne evidente că rapid va ajunge fix bună “pentru a crește în ea niște găini”... o adevărată rablă, parcă nu la asta visai.

Uniunea Europeană are variate strategii cu miliarde de detalii, dar nu pare că are capacitatea de a se preocupa de problematicile fundamentale. Crește la un mod hiper-aberant numărul directivelor, legilor și variatelor reglementări care se modifică permanent, de nu mai știe nimeni (chiar nimeni!) ce este cu ele: este o lume a avocaților și finanțistilor care să interpreteze și să despică firul în 14-milioane, să găsească încă o modalitate să îl taxeze pe omul simplu și expus tuturor abuzurilor posibile și imposibile. Șleahte de experți cu “flatulențele lor intelectuale cu gaze de șist” colcăie prin coridoare și săli de pe la Brussel, înconjurați de alte șleahte de lobby-iști, fiecare cu interesul lui mărunț și vital pentru el. Viabilitatea sistemului ecologico-economico-social nu contează niciodată. Din ceea ce era prezentat pentru început ca o criză de moment, în V sau W, se ajunge la constatarea unei crize mai profunde, pe termen nedeterminat, cu a cărei idee și realitate societățile dezvoltate vor trebui să se obișnuiască... dacă vor dacă nu. Cei din generația mea de prin est-europa oricum au deja antrenament, de la dictatura comunistă și agonia de final a sistemului, la perioada de tranziție când controlul economiei a fost preluat de foștii comuniști deveniți investitori capitaliști și politicieni democrați, apoi la ajungerea în societatea capitalistă barbară, la criza capitalismului, și pare că vom avea ocazia să îi vedem și acesteia finalul turbulent. Fericire? Poți tu să îi povestești de virtuțile neoliberalismului și democrației, de creșterea în slăvi a GDP-ului... când el și ai lui nu mai au mâncare. Să vezi ce periculos devine omul care nu mai are ce pierde! Devine evident că acest sistem capitalist-corporatist deghizat în democrație, a manipulat în masă oamenii, a subminat resursele naturale și a pus pe butuci societatea umană, totodată a amanetat și viitorul nostru. Oricum, este nevoie de designul unui tip de societate sustenabilă, care să se bazeze pe realitatea ecologică, pe capacitatea de suport a ecosistemelor, pe resursele naturale realmente existente. Pur și simplu, altă variantă de persistență a societății noastre... nu există. O să fie nevoie de cei capabili să facă designul sustenabilității și managementul acestei treceri. În vremurile dure se poate constata cine este om și cine este doar o jalnică târătură politică. În rest este bine.

Când lipsa de sustenabilitate începe să se manifeste în viața Europeanilor

Scris de dr. Peter Lengyel
Joi, 21 Martie 2013 18:56 -

AUTOR: © dr. Peter Lengyel

PS. La astfel de subiecte, garantat că nu vor fi multe share-uri, în schimb dacă am avea aici o poză cu o “miss univers 2”... pe cât posibil fără (prea multe) haine...

SURSA:
[Dr. Peter Lengyel Blog](#)